

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)

19.30, missa (excepte els dimarts: 9.00)

Dissabtes i vigílies: 19.30

Diumenges i festes: 9.00, 12.00 i 19.30

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)

Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA

Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA

Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74

santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous

de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres

de 12 a 13.30 del migdia.

“La pau no ens ve
de l'absència de problemes,
sinó de la presència de Déu”.

(Alexander McLaren)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 21 (STS. BONÓS I MAXIMIÀ): 12.00: Matilde Serres Soler (26è A.) i Mercè Soler Rovira. Josep i Bonosi Robert Valentí, Concepció Valls Martí i fills. Esposos Rita Joan i Maximià Albertí i família. **19.30:** Pepeta Batlle Ferrer (A.) i família.

DIUMENGE, 22: 9.00: Pel poble. **12.00:** Isabel Boix. Rafel Alum (A.). **19.30:** Intenció particular.

DILLUNS, 23: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Bartomeu Compte Canalias.

DIMARTS, 24: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 25: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Mercè Viñas Puntonet.

DIJOUS, 26: 09.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Carmen Fullana Buigues.

DIVENDRES, 27: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Marta Casas Turon. Joan Pou Carreras.

DISSABTE, 28: 19.30: Maria Llorens i Telarroja (A.). Josep Rams Alum (A.) i Maria Font Barcons.

DIUMENGE, 29: 9.00: Pel poble. **10.30: (Sta. Anna):** Josep Clota Ponsdomènech. **12.00:** Rossendo Font Margarit. Maria Dolors Bassols Massegur. **19.30:** Intenció particular.

DILLUNS, 30: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 31: 9.00: Ramon Cors Espígol, Lluïsa Baltrons Vieta, Ramon Baucells.

Parròquia Santa Maria Blanes

DIUMENGE XXI
DURANT L'ANY

22 d'agost de 2021

<http://www.parroquiesdeblanes.net>

BENAURADA LLIBERTAT

L'evangeli d'aquest diumenge ens presenta un moment crucial en la vida pública de Jesús. Ell ha parlat a la gent amb molta claredat sobre què significa ser deixeble seu. Molts decideixen abandonar-lo i es queda amb un punyat de deixebles.

De vegades, pensem que l'abandó de les pràctiques religioses i també de la mateixa fe, és un fenomen modern. Però l'evangeli ens fa veure que això s'ha donat des dels primers temps del cristianisme. Jesús és el primer que va fracassar (humanament). Recordem tan sols: Qui hi havia al peu de la creu?

¿Fins a quin punt es pot dir que el cristianisme hagi triomfat en algun moment de la història? Amb quin rigor es pot dir que en el passat la societat o una nació era cristiana? Fins a quin punt els qui ens considerem cristians ho som de veritat? El problema que planteja l'evangeli d'avui és etern, ja era així al principi, ara i sempre.

A tot Occident baixa la pràctica religiosa. Fixeu-vos, si no, en l'assistència

a les misses. Ja no és que hi falti el jovent. Hi falten totes les generacions llevat de la tercera edat. La sensació que tenim és que se n'ha anat molta gent (i qui sap si era necessari que se n'anessin!). I als qui quedem, avui encara Jesús ens diu: “*Vosaltres també us en voleu anar?*”.

Certament no és fàcil avui dia conservar la fe, viure-la i confessar-la sense vergonya. Una de les característiques que defineixen aquesta societat és l'absència de Déu. No es parla de Déu. No hi té lloc. I si se'n parla, moltes vegades és per fer-ne burla.

Però tampoc es pot dir que hi hagi una hostilitat violenta contra Déu i la religió. Avui més aviat domina la indiferència. Hem creat una societat en què Déu no és necessari. Sembla que la formació rebuda impedeix a molta gent imaginar res que transcendeixi la vida que coneixem. Les preguntes sobre el sentit de la vida, per a molts, no tenen relació amb Déu.

Malgrat la dificultat de conservar la fe en l'ambient d'indiferència en què

vivim, jo penso que és una benedicció, és una gran sort tenir l'obligació d'aclarir i reformular la pròpia fe. El fet que molta gent al nostre voltant "passi de la fe" no ha de ser causa de desànim sinó un estímul a ser més coherents amb la nostra consciència.

Benaurada llibertat la que permet viure al marge de la fe i beneïda llibertat la que permet viure una fe personal i interioritzada.

Beneïda societat la que permet que convivim multitud d'opcions religioses o arreligioses, i no hi hagi conflictes greus entre elles.

Feliç aquesta època que ens permet buscar Déu d'una manera nova, més gratuïta, sense por, més profunda, encara que hàgim de sentir continus cants de sirenes que ens diuen que això de creure en Déu és cosa del passat, que la religió no és compatible amb la modernitat.

Tanmateix, tornant a l'evangeli d'aquest diumenge, també podem veure que no tots abandonen Jesús. Ell fa als deixebles més íntims aquesta pregunta dra-

màtica: "Vosaltres també us en voleu anar?". Aquesta pregunta ens la fa a tots en particular.

Resulta sorprenent la resposta de Pere: "Senyor, ¿a qui aniríem?. Només vós teniu paraules de vida eterna i nosaltres hem cregut...". En aquestes paraules hi ressona la dimensió de la fe com a opció personal. Creure en Jesucrist suposa que el creient pugui dir "només vós teniu paraules de vida eterna". És un acte de confiança en la seva persona. És creure que ell no ens fallarà mai. Reconèixer que la seva persona i el seu missatge donen sentit a la vida, i ningú més.

No vol dir que ho vegem tot clar, que no tinguem dubtes. El misteri de la vida té molts interrogants, però la fe ens impulsa a dir: "Només vós teniu paraules de vida eterna". És el mateix sentit del que diem en el credo. Ha de ser expressió sincera del que creiem. Avui més que en temps passats.

Enric Roura, rector

....A QUI ANIRÍEM?

Al llarg de vint segles és molta la pols que inevitablement s'ha anat acumulant sobre la persona de Jesús, la seva actuació i el seu missatge. Un cristianisme ple de bones intencions i fervors venerables ha impedit de vegades a molts cristians senzills trobar-se amb la frescor plena de vida d'aquell que perdonava les prostitutes, abraçava els nens, plorava amb els amics, contagiava esperança i convidava la gent a viure amb llibertat l'amor dels fills de Déu. Quants homes i dones han hagut d'escoltar les disquisicions de moralistes benintencionats i les exposicions de predicadors il·lustrats sense aconseguir trobar-se amb ell. (...)

Si molts cristians que s'han anat allunyant aquests anys de l'Església coneguessin directament els evangelis, sentirien de nou allò expressat un dia per Pere: «Senyor, a qui aniríem? Només tu tens paraules de vida eterna. I nosaltres hem cregut...»

(José Antonio Pagola)

MOVIMENT PARROQUIAL

BATEIGS:

14-VIII: Alan Roldán Rubio, fill d'Alexandra i Daniel.

15-VIII: Maria Ortas Gallart, filla de Neus i Xavier.

DIFUNTS:

15-VIII: Ana María Fernández Planas (52 anys).

16-VIII: Dolors Nogués Carlos (94 anys).

16-VIII: José Antonio Paz Naranjo (57 anys).

18-VIII: Consolación Rodríguez Perujo (89 anys).

PREPAREN EL SEU CASAMENT:

2.ª) Lucía Viviana Campagna de León amb Eduard Palomino Oliveras.

AGENDA PARROQUIAL

MISSA VESPERTINA DELS DIUMENGES

La missa de 2/4 de 8 del vespre dels diumenges se celebrarà fins a finals d'aquest mes, el dia 29.

LA COMUNIÓ ALS MALALTS

L'Equip de Pastoral de la Salut s'ocupa de visitar i dur la comunió cada primer divendres a les persones grans o impedides de la parròquia.

Si algú desitja que li duguin la comunió els primers divendres de mes, que ho comuniqui a la rectoria (972 33 05 74).

"Jesús preguntà als Dotze:

—Vosaltres també em voleu deixar?

Simó Pere li respongué:

—Senyor, ¿a qui aniríem?

Només vós teniu paraules de vida eterna"

(Joan 6, 67-68)

